

НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ

№ РД-10-18/ 14.02.2017 г.

Днес, 14.02.2017 г., подписаната **Мария ... Стоянова**, председател на Съвета за електронни медии, разгледах и проверих преписка по **Акт за установяване на административно нарушение № НД-01-64/ 25.10.2016 г.**, съставен от ..., на длъжност старши инспектор в Съвета за електронни медии, при свидетели на установяване на нарушението ... и ..., срещу **“БТВ МЕДИА ГРУП” ЕАД**, ЕИК 130081393, със седалище и адрес на управление: гр. София 1463, СО – район Триадница, пл. България № 1, Административната сграда на НДК, представлявано само заедно от двама членове на управителния съвет: **Едмунд ... Аппелт**, **Давид Щепан** и **Флориан Скала**, за следното:

На 03.08.2016 г. в гр. София, бул. „Шипченски проход” № 69, след преглед на записи от интегрирана система за мониторинг на СЕМ на телевизионна програма “Б ТВ“, създавана и предоставяна за разпространение от “БТВ Медиа Груп” ЕАД за 28.07.2016 г., е установено, че:

В предаването “Шоуто на Слави” с водещ Слави Трифонов, излъчено на 28.07.2016 г. от 22:27 ч. до 23:29 ч. е представена темата за инициирания от Инициативен комитет на “Шоуто на Слави” Референдум. То е посветено на решението на Конституционния съд (КС), обявил същия ден три от въпросите в Референдума за противоконституционни.

Слави Трифонов: *“Добър вечер уважаеми зрители. Днес Конституционният съд заседава по искането на Президента за премахването на три от въпросите в предстоящия Референдум. Така е по закон. Сега ще ви цитирам решението публикувано на интернет страницата на Конституционния съд. Там пише следното: “Конституционният съд в заседание на 28 юли 2016 година реши конституционно дело № 8 от 2016 година, образувано по искане на Президента на Република България. С Решение № 9 от 28.07.2016 година, прието от 12 гласа, съдът установи противоконституционност на Решение на Народното събрание за произвеждане на национален референдум, прието на 12 май 2016 година, в частта относно въпроси с номера 2, 4 и 6.”*

Т.е. Конституционния съд, който е от 12 съдии с пълно мнозинство е отхвърлил тези три въпроса – за електронното гласуване, за избирането на полицейските шефове и за намаляване на броя на депутатите от 240 на 120. И Конституционният съд каза днес “това е противоконституционно”.

Уважаеми зрители, че чертата е начертана, е начертана. Тя е определена. Каквото и да го мислим, всъщност истината е по това, което правиш, а не по това, което мислиш. Черта има – от едната страна е българският народ, от другата е политическата класа и назначените от нея съдии. Защото то е ясно, ето в Конституционния съд четирима от съдиите са назначени от Президентството и един от тях е и този, който докладва на Конституционния съд; четирима са назначени от Народното събрание и другите четирима са от съдийската колегия. Така че, те са назначени от тази политическа класа. В нормалните държави и политическата класа, и съдът, и прокуратурата служат на народа. Много често го чувах това в последните месеци, че това е клише или популизъм. Ама не е верно. В демокрацията, тя затова е демокрация, защото тези и политическата класа и съдът, те служат на народа. А вижте колко интересно – при нас е обратното, за сега!

Следва песента “Нема такава държава”, запис от концерта на екипа от 25.09.2015 г. на стадион “Васил Левски” – “Сега не зная вие как се чувствате, обаче на мен ми писна. Писна ми разни, които трябва да са слуги на народа да се правят на богоизбрани. Писна ми те да крадат и после да ни карат ние да плащаме. Писна ми правосъдието да е извратено. Писна ми да ме лъжат, че няма нужда да искам да ги изхвърля. Писна ми да ме смятат за безопасен. Всички ние сме опасни. Искам те да го разберат. Това не е политика бе. Ние сме нормални хора. Хубаво е да живеем нормално. Толкова ли е трудно да живеем нормално? Според мен е тъпо да си мислим, че от нас нищо не зависи. Това не е вярно. От нас зависи всичко. Вбесете се бе хора, приемоте го лично. Аз лично съм бесен. Вбесете се и вие.”

Добър вечер уважаеми зрители.

Спите ли?

Поздравявам майките на нашите ръководители.

До вчерашни мухълъвци, а днешни дупета.

Играят си на страшни, безкомпромисни ченгета.

И правят операции с позорни имена.

Октоподи, скариди и друга морска храна.

А пред кабинетите ги чакат журналистките.

Такива журналистки само да искате.

Още не са я качили в джипа, а тя вече се пресяга и сваля му ципа.

Такъв е животът.

Поздравявам всички вестници и главните редактори и техните заместници.

Всеки пише за всичко, а от нищо не разбира.

Толкова е гнусно, че не ми се коментира.

Не ми говорете за закон и конституция, в тая държава всичко е проституция.

Припев:

Пак ли ще живееш в лъжа?

Нема такава държава.

Пак ли ще търпиш и до кога?

Нема такава държава.

Няма смисъл от това и последната илюзия умря в тая страна на власт и глупостта.

Добър вечер уважаеми зрители.

Спите ли?

Колко данък ще вземат на народните будители?

Двама - трима студенти уморено протестират.

Няма шанс тук за тях, най-добре да емигрират.

Силиконов живот, силиконови цици, силиконови мечти и фалишиви политици.

Всичките живеят в неква тъпа реклама, в която свободата е сравнена със салама.

Новините започват с дебат за бюджета.

К'ви дебати, ебати бе, депутати и ментета.

На трибуната качва се некъв педераст.

Педераст, педераст, но облечен във власт.

В устата му глупости, в очите му злоба.

Той тая власт ще я стиска до гроба,

а щом свърши поредния смешен дебат, ще отиде да чука в Студентския град.

Припев:

Пак ли ще живееш в лъжа?

Нема такава държава.

Пак ли ще търпиш и до кога?

Нема такава държава.

Няма смисъл от това и последната илюзия умря в тая страна на власт и глупостта.

Добър вечер уважаеми зрители.

Спите ли или чакате да дойдат поредните спасители?
Колко пъти се повтаря старата история?
Изхвърляме единия, посрещаме втория.
Някой знае ли как един милиционер внезапно събужда се милионер?
И нали уж са нови, а пак са си същите,
правят се на шефове, гледат мрачно, мръщят се.
Изведнъж става ясно, че са пълни с имоти.
Изведнъж става ясно, че са пълни идиоти.
И какво да ги правим сега тия кавали щом така или иначе вече сме ги избрали?
Не ви ли омръзна да ви лъжат на дребно?
Не ви ли омръзна да живеете бедно?
До кога ще си траем?
Вече става банално?
Толкова ли е трудно да живеем нормално?
Припев:
Пак ли ще живееш в лъжа?
Нема такава държава.
Пак ли ще търпиш и до кога?
Нема такава държава.
Няма смисъл от това и последната илюзия умря в тая страна на власт и глупостта.
А бе, нема такава държава!
(реклама)

Слави Трифонов: *Стартирахме това нещо преди месеци. Знаех какво ще последва, защото всъщност въпросите за политиката, за моите лични амбиции и какво ли не, знаех, че така ще бъде, но, дали някой приема моралния избор за достатъчна мотивация, или не го приема. В крайна сметка закона и Конституцията ми позволява и на мен и на моите колеги да предприемем тези действия за осъществяването на Референдум и най-вече подкрепени от 700 000 българи. Да и това, което прави Конституционният съд, всъщност е законно, но не е морално. Наистина не е. Законно е, това е някаква врътка, някакъв ход. А как мислите уважаеми зрители – дали моралът е над закона? Това в последно време го каза даже и един от висшите съдии, мисля че беше от Висшия административен...*

Тошко Йорданов (сценарист): “Лозан Панов”.

Слави Трифонов: *“Лозан Панов го каза и то беше изключително логично “Моралът е над закона”. Ето да речем, моралът при това момиче Мария Гиздева, която е била изнасилена, затворена, на 18 години. Това е последна новина. И е убила своя изнасилвач, който е съден за блудство, рецидивист изнасилвач. Защото – кой да я защити? Сигурен съм, че се замисляте, като чуете тази новина. Кой е прав в случая? Мария Гиздева, отличничка от Стара Загора, изнасилена и убила с нож изнасилвача си или съдебната система, която всякакви там “ембака”, всякакви там “сумиста”, мутри, които си излизат, разхождат се, а уж съдят ги съди. Дали ви звучи популистко? Не зная, поставете се на мястото на роднините на това момиче и на самата нея. Кое е правилно? И тя продължава да е в ареста. Даже си мислех да и пусна снимката и да кажа, че не просто я подкрепям, а че всъщност така е правилно. Не правя сравнения просто ей така голословно между тази история и това, което прави Конституционният съд. 12 души постъпват неморално, но по закон. Какво мислите вие.*

Уважаеми зрители, зная като говоря с тези хора, ние сме наистина от едно семейство и всъщност решихме заедно да направим този Референдум по морални (забележете) подбуди и ни подкрепиха 700 000 българи от вас, уважаеми зрители. И аз съм много наясно, че това не е въпрос на бройка, а наистина е въпрос на отделни човешки съдби, всеки един от вас. И след това Конституционният съд решава с този номер – ами разбира се, че трябва да са 120 депутати. Те се явяват по по-малко на парламентарен контрол, ами разбира се, че трябва да са по-малко. Всякакво тука еквилибриране с думите – ами разбира се, че трябва да се избират

полицейските шефове, партийно назначавани всеки път. Но най-малкото трябва да бъдат питани хората. Разбира се, че трябва да е електронно гласуването, хората искат да ги питат. Кой стои над Конституционния съд, ами разбира се, че неговия работодател – народа.

Моите колеги са заедно, с 700 000 души сме заедно да иницираме този Референдум. Може да сме инициатори, но ние сме заедно с всички 700 000 души и имаме право да говорим, и имаме право да казваме това, което мислим, без значение, че България е вече на сто и не знам си кое място по свободата на словото, че в съседна Турция днес само унищожиха не знам си колко вестника, ние пък имаме право да говорим. Заповядайте г-н Йорданов”.

Тошко Йорданов (сценарист): “Днес е такъв ден, който оставя такова кофти чувство и отвращение във всеки здравомислещ човек, защото бяхме свидетели на такава демонстративна политическа наглост и безсрамие, проявена от българските политици, като се започне от депутатите и се мине през Президента, който послушаво даде въпросите на Конституционния съд и които разбира се, като едни истински политически сервитьори, изпълниха поръчката, която им е дадена. Това, което според мен трябва да направим е, освен, че трябва да се вбесим, задължително е сега на Референдума (дали ще е октомври или ноември, няма никакво значение) да отидем масово да гласуваме, защото другите три въпроса, които останаха, които те за тяхна огромна мъка не можеха да пипнат, ще променят политическата система, а след това по един или друг начин ще въведем и останалите свалени в момента три въпроса. Защото Конституционния съд не зная какво те си мислят, но те не са вечни, нито са там пожизнено, нито този съд не може да бъде подменен с напълно законови средства, нито по друг начин с законови средства могат да бъдат въведени тези три неща и те не могат да спрат този процес. Тази демонстративна наглост, която демонстрираха днес е само доказателство за това колко е важно на този Референдум ние да ги изметем и след това да предприемем всякакви следващи крачки към демократизиране на страната”.

Слави Трифонов: “Какви са тези листове тук?”

Тошко Йорданов (сценарист): “Взех си от решението на Конституционния съд обосновката им и мислех да акцентирам на някои неща, но то звучи... Да речем - Конституционния съд ... – прекъснат е от водещия.

Слави Трифонов: “Това е всъщност...”

Тошко Йорданов (сценарист): “Това е днес решението, част ...”

Слави Трифонов: “... е от техния сайт, да”.

Тошко Йорданов (сценарист): “Цялото решение си го принтирахме. Например казано е за електронното гласуване – как можеш да кажеш, че въпрос, който е минал на Референдум е противоконституционен? Знаеш ли обосновката на съда е, че тъй като е имало Референдум, но понеже не са участвали достатъчен брой хора, това означава, че предложението не е прието, което е идиотия. Това е идиотия в правен смисъл. Решението на Референдум е “прието” или “неприето”, ако гласуват достатъчен брой хора. Иначе е невалидно.”.

Слави Трифонов: “Това е по закон”.

Тошко Йорданов (сценарист): “Така е по закон. А те приемат, съдът тълкува сам, че решението е “неприето” в следствие на което не може да се задава този въпрос. В случая имаме Конституционен съд, който за съжаление се нарича съд, но всъщност трябва да се употреби една доста по-мръсна дума, която нарушава законите на страната. Директно. Брутално ги нарушава.

Или за полицейските началници, според тях не можело да се избират, защото ставали част от изпълнителната, т.е. изпълнителната власт не можело да се избира. След което казват, че ето кметовете например, които са част от изпълнителната власт, те се избират пряко, ама това нямало значение. Значи, кметовете, които са в нарушение на същото според тях, тъй като те са пряко избирани от хората и са част от изпълнителната власт – може, но полицейските началници не може? Това е 12 такива душевни ...”

Слави Трифонов: “Без квалификации, без квалификации”

Тошко Йорданов (сценарист): “Защо?”

Слави Трифонов: “Ей така, без квалификации”.

Тошко Йорданов (сценарист): “Защо?”

Слави Трифонов: “Защото, без квалификации. В случая това е ...

Тошко Йорданов (сценарист): “Кое е квалификация?”

Слави Трифонов: “Слабост са това квалификации”

Тошко Йорданов (сценарист): “Не, не е слабост”.

Слави Трифонов: “Слабост е.”

Тошко Йорданов (сценарист): “Появяват се 12 човека, които се подиграват с волята на българския народ и си мислят, че това ще мине безнаказано ли?”

Слави Трифонов: “Тук съм съгласен.”

Александър Вълчев (сценарист): “Ако трябва да бъде без квалификация, а чисто професионално да подходим към въпроса, ние наистина не сме прависти, не можем да знаем всякакви правни врътки могат да измислят, но много е интересно по самата процедура...”

Слави Трифонов: “Само извинявай за секунда, извинявай. Всъщност истината е, че в йерархична стълбица подредено нашето общество по смисъла на демокрацията и на основния закон, това е Българската Конституция най-отгоре всичко се прави в името на народа и от народа.”

Тошко Йорданов (сценарист): “Точно така.”

Слави Трифонов: “Той е най отгоре на тази...”

Александър Вълчев (сценарист): “... на тази властова пирамида.”

Слави Трифонов: “На тази властова пирамида.”

Тошко Йорданов(сценарист): “Всички закони, институции и решения произтичат от волята на народа. Когато народът има воля да промени институция или закон, той я променя...”

Слави Трифонов: “Или да промени Конституцията.”

Тошко Йорданов (сценарист): “Или да промени Конституцията, разбира се.”

Слави Трифонов: “Колко е, колко е, наистина ме изумява това, че тази Конституция все едно е спусната от някакви богове.”

Тошко Йорданов (сценарист): “Тази Конституция е в нарушение (да речем) на Конституцията от времето на Тодор Живков.”

Слави Трифонов: “Така е.”

Александър Вълчев (сценарист): “91-а година как смениха Конституцията? Имаше някакъв Референдум ли, какво имаше? Просто се смени Конституцията.”

Тошко Йорданов (сценарист): “Според Конституцията на Тодор Живков не може да има Велико Народно събрание. И се появи Велико Народно събрание по волята на народа и се смени Конституцията. Тя е в нарушение на предишната Конституция. Цялата ни държава е незаконна, ако разсъждаваме буквалистски и ограничено, като тези 12 там случайно попаднали хора, назначени.”

Слави Трифонов: “Слушам те, да разбрах те.”

Александър Вълчев (сценарист): “Искам да кажа, че дори буквалистски да разсъждаваме, дори по закон, правните актове както са, можем да видим от това тяхно решение, че не всички правни субекти (как да кажа) всички, които имат отношение към този Референдум са били съгласни с аргументите на Президента.(...)”

– И припомня за многото професионални становища на експерти в защита на “трите въпроса” с които Конституционният съд е трябвало да се съобрази – “а те дванайсет на нула, дванайсет на нула. Не е ли ясно за какво става въпрос?”

Слави Трифонов: “Разбира се. Ясно е абсолютно на всеки един човек. Въпросът е, че това е нетърпимо, наистина. Г-н Сиромахов...”

Иво Сиромахов (сценарист) изтъква, че не е изненадан (.....) “Ще дам само един пример, понеже юридическата им култура е слаба...” и посочва като добър пример системата в САЩ и по-специално щата Калифорния и държавата Швейцария.

Той задава въпроса *“Каква изобищо е тази служба Конституционен съд? От какви хора е съставена – бивши министър-председател, бивши главен прокурор. Някакви бивши хора, които там взимат не лоши заплати и доколкото разбирам и не работят кой знае колко, защото днешното решение е № 8.”*

Слави Трифонов: *“Осмо, представи си...”*

Иво Сиромахов (сценарист): *“За осем месеца осем решения. Горедолу те работят на принципа, както казваше писателят Атанас Славов, че българският вариант на Цезаровото “Дойдох, видях, победих” е “влезе, ти кафе и излезе”. И нещо такова е тази служба там. Но те са, понеже са назначени от Парламента, от Президента и по всякакъв начин, са зависими от тях и днес са изпълнили една политическа поръчка. Е как да говорим за независим български съд? Хубавото в цялата работа е, че това решение не е окончателно. Окончателното решение ще го произнесе българският народ на Референдума, който предстои след три месеца и ако този Референдум е успешен ще започне една промяна, която няма да може да бъде спряна с никакви такива елементарни псевдоюридически мерки.”*

Слави Трифонов: *“Г-н Петров”*

С ироничен поглед по темата **Драгомир Петров (сценарист)** споделя чувствата си на щастие и радост. (...) За него запазването за броя депутати дава възможност: *“Щастлив съм, че броя на депутатите си остава 240, а не 120, както искат 700 000 български граждани. Това са 120 души повече, които мога да мразя и да псувам на воля. Как да не се радва човек? Истината е, че българина, както може да псува и 240 депутати са му малко, за да си каже всичките мръсни думички, които знае. Съдът спря и електронното гласуване, кеф, кеф, кеф. Били ни питали вече и било нарушение на Конституцията да се пита народа за едно и също нещо в рамките на две години. Значи да ни питат е противоконституционно, а да купуват гласове е законно? Така ми остава шанса един ден, ако от прост българин стана привилегирован циганин да ми дадат 50 лв. да гласувам. И аз ще стана циганин, защото според разсъжденията на Цеца Цачева “простите българи не могат да се сравняват с депутатите”(…) – А по отношение полицейските началници и техния избор, сценаристът казва: *“Радвам се, че ще продължи да ми ги назначава “оная леля”, където преди да я сложат начело на МВР е влизала в Районно управление по погрешка, като го обърквала с квартална бакалия. Лелята знае, аз не знам. Като говоря за лелята ...”**

Слави Трифонов: *“Говориш за министъра на вътрешните работи.”*

Драгомир Петров (сценарист): *“Ами, забравих как се казва сега ... Като говоря за “лелята” днес се сбъдна и още една моя мечта, детска.”*

Слави Трифонов: *“Каква?”*

Драгомир Петров (сценарист): *“Днес тези 240 депутати приеха един антитерористичен закон по силата на който полицей може по всяко време да ми вземе колата, ако му потрябва. Е сбъдна се детската ми мечта да имам полицейска кола (...)”*

В заключение Д. Петров казва, че е “най-радостен”, защото *“... след няколко месеца президентът вече няма да е президент. Вярно, не е ясно кой ще е, но в пристъп на радост ще кажа, че по-добре някой, отколкото този!”*

Не се разбира кой го казва: *“Който е никой.”*

По повод “радостта” Александър Вълчев допълва, цитирайки официално съобщение на Президента Плевнелиев за Решението на Конституционния съд.

Александър Вълчев (сценарист): *“Президентът и аз му забравих името Маринкин, мисля че беше.”*

Слави Трифонов: *“Моля?”*

Александър Вълчев (сценарист): *“Маринкин.”*

Слави Трифонов: *“Какъв?”*

Александър Вълчев (сценарист): *“Маринкин, Президента, ама не ме питайте за първото име, защото ще има ...”*

Слави Трифонов: *“Не, не, това е против СЕМ, недей.”*

Не се разбира много добре.

Тошко Йорданов (сценарист): *“Между другото, това е абсолютна глупост, която е написал, защото обикновеното Народно събрание и в момента може да изменя Конституцията.”*

Иво Сиромахов (сценарист): *“Ама, това което е казал, че това е...”*

Тошко Йорданов (сценарист): *“... че референдумите също не могат ... (не се разбира).”*

Иво Сиромахов (сценарист): *“... че това решение развива пряката демокрация...”*

Тошко Йорданов (сценарист): *“... като се спира питането на хората, да.”*

Иво Сиромахов (сценарист): *“Вярно е, че е горещо тези дни.”*

Слави Трифонов: *“Той самият Президент е нон-сенс.”*, след което насочва вниманието си към Филип Станев, който споделя, че е потърсил психиатрична помощ (отново ирония и самоирония) и за справяне със стреса в групата правят макраме и пишат стихове (...):

*“Наш`та мила демокрация днес изпадна в ситуация –
родният Конституционен съд прояви се като овцевъд.*

*Гегата си поразмаха, три въпроса той отмаха,
щото наш`те политици пак ни имат за овчици.”*

Пръв започна прецедента плевнята ала президента.

И въшна некви най, демократин са напрай.

Планините му скалисти и се гърчи кат с глисти.

И кат полските чехословаки, завъртя голямо аки.

В три въпроса усъмни са, по поръчка на Борисов.

А съда са демократи – интереса феса клати.

Щото нашта демокрация най-епача тиквокрация

Ще цитирам Бай Радой, тук стихът не ще е мой.

Неговите два цитата са в едно към днешна дата.

„Коса сива, глава дива. Не го бива ни за слива.”

Изводът какъв от туй? Има рима със онуй...”

*Тиква, Плевня и Съдът – същия ще го ядат
на Референдума в денят!“*

Сценаристът Станев, вече със сериозен тон, изразява своето възмущение по отношение на медийното отразяване на взетото от Конституционния съд решение: *“... това е една новина, която наистина има огромно значение, въобще за развитието на българската демокрация, не конкретно за този Референдум. Защото с това решение Конституционния съд каза на българския народ – ти не можеш да бъдеш питан. Няма такова нещо като пряка демокрация. Само властимащите, само тези, които са овластени, само тези, които са вътре във властта разполагат с инструментариума да взимат важни решения в тази държава. Ти господин народе си никой, ти си никой. Няма значение какво пише в Конституцията в чл. 1. Има едни 12 мъдреци от Синайската планина, които са изковали едни с кинжали, които не могат да бъдат променяни никога, а ако може някой да ги променя, това са те. И истината е, че е много е тъжно. Много е тъжно, защото отношението на тези, които би трябвало да бъдат коректив на властта, е такова: „Махнаха въпросите на Слави“, „Порязаха Слави“, „Отсвириха трите въпроса на Слави“, като че ли Слави този Референдум ще си го носи вкъщи, да си го затваря в буркани (...) И тук е излишно да говорим за отсъствието на гилдия, за липса на свободата на словото, за това на кое място сме, след държави в които водача “канибал”... Даже канибала не си е изял достатъчно много хората, за да има там някаква степен по-голяма от нашата свобода на словото... Така че, ще ходя още на психиатър, да знаеш, дълго време.”*

Слави Трифонов: *“Продължавай, д-р Славов, нали така беше?”*

Филип Станев (сценарист): *“Д-р Луков”*

(...)

Слави Трифонов: *“Г-н Вълчев”*

Ивайло Вълчев (сценарист): *“Не знам какво скъса колегата Станев в това студио, но днес г-н Плевнелиев, Президента на Републиката и 12-те конституционни съдии скъсаха всякаква връзка със своя народ. Най-малкото с едни 700 000 души, които са се подписали и дефакто показаха, че играят/работят сами за себе си“.*

Сценаристът изразява хипотеза, че ако ситуацията в страната ни беше както е в Турция, и се обръща към водещия с думите: *“Представи си, че става нещо и ти както си седиш в къщи и гледаш по телевизора, че нещо става в София, получаваш sms: Демокрацията е в опасност. Излез на площада – Росен Плевнелиев.”*

Смях в студиото от страна на сценаристите и водещия.

Слави Трифонов: *“То звучи смешно, наистина.”*

Ивайло Вълчев (сценарист): *“Представи си как, не само ти, а всички, които имат телефони в тази страна получават съобщение: Демокрацията е в опасност. Излез на площада, подпис Росен Плевнелиев. Кой ще излезе? Тези 12-те конституционни съдии, които днес свършиха работата, те ще излязат ли?”*

Слави Трифонов: *“Не, те няма да излязат със сигурност. Уверявам те. Това са хора, които се крият.”*

Ивайло Вълчев (сценарист): *“Добре, какво тогава е направил този Президент, тази власт, за да се случи така, че когато те кажат нещо от сорта – еди какво си е в опасност имаме нужда от вас, хората да излязат. Аз мога само да си представя какво ще кажат повечето хора в момента, който получат такова съобщение. Много от тях ще му отговорят, ще вложат по едни 10 ст. за sms според мен, ама ще му блокира телефона най-вероятно.”*

Смях в студиото от страна на сценаристите. (...)

След цитираната статия от в-к “Труд” с водещо заглавие: *„Бойко разпуска в Слънчево бунгало“* за почивката на Премиера Борисов, Тошко Йорданов заявява: *„... Днес просто ни обявиха война. Тоест обявиха война на българския народ политическата класа, които са... Ако някой някога се е съмнявал, че това са едни гнусни, дребни душици...”*

Слави Трифонов: *“Хайде без квалификации.”*

Тошко Йорданов (сценарист): *“Това не е квалификация, това е факт. Както е факт, че те и днес обявиха война на българския народ. И като я искат тази война, ще си я получат.”*

Иво Сироматов се включва с едно преброяване на служителите и посочва, че: *“Не са повече от 10 000 души. Как ще се изправят срещу 7 милиона?”*

Слави Трифонов: *“Виж, че го правят.”*

Иво Сироматов (сценарист): *“И въобще какво си представят, че ще излезе от тази битка?”*

Тошко Йорданов се обърна с въпрос към Слави Трифонов: *„Нали знаеш какво се случва с такива, които се изправят срещу 7 милиона, управляващите, които се изправят срещу народа си?”*

Слави Трифонов: *“Слушам те, ти си историк.”*

Тошко Йорданов (сценарист): *“Смазват ги. Смазват ги по брутален начин.”*

Слави Трифонов насочва вниманието си към Иван Кулеков, който отказва да коментира решението на Конституционния съд: *“Има свобода на словото бе, не искам. Свободата на словото е не само да говориш, но и да не искаш да говориш. Но тъй като има свобода на словото тази вечер...”*

Слави Трифонов: *“Само тази вечер ли?”*

Иван Кулеков (сценарист): *“А може и утре вечер да има, не зная.”*

Слави Трифонов: *“Кой знае, възможно е.”*

Иван Кулеков (сценарист): *“Ти ще кажеш”*

Слави Трифонов: *“Наистина е възможно това.”*

Иван Кулеков (сценарист): *“Но не ми се вярва тази свобода да продължи чак до есента...”*

Слави Трифонов: *“Чак до утре вечер?”*

Иван Кулеков (сценарист): *“Чак до изборите, не ми се вярва да продължи.”*

Слави Трифонов: *“Ще продължи, не се притеснявай.”*

Иван Кулеков (сценарист): *“Дано.”*

Слави Трифонов: *“Да, точно така ще стане.”*

Иван Кулеков (сценарист): *“Искам да кажа това, което днес съвсем случайно прочетох в “Уикипедия”. То няма нищо общо с Конституционния съд.”*

(...)

Иван Кулеков (сценарист): *„Аз прочетох, че Инквизицията е бил независим от гражданските съдилища съд, а инквизиторите били назначавани от папата и са били отговорни единствено пред него. Това прочетох. В по-демократични времена – прочетох на друг сайт – папата имал три глави, в които разпределял едноличната си власт – голяма парламентарна глава, средна – съдебна и малка – президентска главичка. Тези глави папата ту галел, ту почесвал, ту се псувал на тъпа глава, така че Инквизицията, като един напълно независим съд, назначена от трите глави на папата, станала отговорна пред трите глави на папата. Именно по броя на главите се съдело коя власт е тоталитарна и коя демократична – една глава – диктатура, три глави – демокрация. 700 000 глави например не означавали демокрация, защото числото 3 било по-голямо от числото 700 000. А времето, в което 3 е по-голямо от 700 000, историята нарича Средновековието. Средновековието в България, уважаеми зрители, продължава и в началото на 21-ви век.*

Докато Ердоган все още не ни е спрял предаването, искам да спомена и за друго нещо, което прочетох. Малко се страхувам да го кажа, защото става дума за един очевидно противоконституционен въпрос, поставен от бащите основатели на Съединените Американски Щати. В Декларацията за независимост те поставят въпроса не за правото на гражданите да питат, а за индивидуалните права на гражданите и за правото им на революция, не на референдум, а на революция. После прочетох, че някакъв президент поставил пред някакъв Конституционен съд правото на гражданите на революция, но кой бил този президент и кой бил този конституционен съд никой не знае, защото те били забравени от историята. В тази американска декларация пише още, че „всички хора са създадени равни, че те са дарени от своя Създател с някои неотчуждаеми права, че сред тези права са живот, свободата и стремеж към щастие.“ И стремеж към щастие, уважаеми зрители. Нещо, което струва ми се е напълно антиконституционно. Ревейки се из интернет, никъде не прочетох, че в България има цензура. Прочетох, че в България има Конституционен съд, който е забранил на българския народ да задава въпроси. Ако денят, в който е приета Декларацията за независимост в САЩ, се чества като Ден на независимостта, днешният ден, 28 юли 2016 г. в България може да бъде честван като Ден на зависимостта от трите глави на мафията. Но, до новия ден на независимостта, който съвпада с Деня на референдума, уважаеми зрители, остават само още три месеца“.

Слави Трифонов: *“Това ли е вашият извод (...). Но това беше ясен акт днес. Каквото и да правихме, беше ясно. Наистина Иво Сироманов тук е прав – колкото и да са днес се разделихме. От една страна са те, от другата сме ние, подкрепени от 700 000 души и какво следва.”*

Тошко Йорданов (сценарист): *“Следва война, която те ще загубят. Първо следва Референдум, който...”*

Слави Трифонов: *“Това са такива литературни – война, какво значи война, няма тази дума...”*

Тошко Йорданов (сценарист): *“Означава точно това, което означава. Те нарушиха законите. Конституционният съд потъпка Конституцията, защото никъде в Конституцията не пише, че е противоконституционно да се пита. Нарушиха включително Закона за референдумите, същия този Конституционен съд.”*

Слави Трифонов: *“Добре, твоят извод е война.”*

И се обръща към следващия сценарист.

Александър Вълчев (сценарист): *“Аз имам една простичка теза, че те направиха всичко това заради 120 депутата, заради тази точка. Тъй като тя е най-одобряваната*

точка, всички бяха абсолютно за нея и според мен те го направиха, за да може колкото може по-малко хора да гласуват на Референдума. Аз си мисля, обаче, че хората именно заради това ще се вбесят и ще дойдат още повече.”

Слави Трифонов: “Ти?”

Филип Станев (сценарист): “Референдум ще има, макар и с три въпроса, които са също изключително важни за България. Изключително важно е да бъде намалена субсидията на депутатите. Изключително важно е в такава видимо кризисна политическа ситуация да има задължително гласуване. И изключително важно е да има мажоритарен избор в два тура. Референдум ще има и той ще вземе важни решения. Силно се надявам тези решения драстично, рязко и положително да повлияят на българския политически живот. И понеже от времето на настъпването на т.нар. Демокрация в България вече ще станат близо 30 години, 27 години, се сетих днес, че горе-долу Тодор Живков е управлявал около 30 години и може би приближава времето в което ще трябва наистина генерално да се промени политическата ситуация в България.”

Слави Трифонов: “Ти?”

Драгомир Петров (сценарист): “Аз не искам да коментирам хомосексуалния аспект на това, което направи Конституционният съд. Искам да кажа, че във всяко решение на съда какво пише отгоре или какво произнася съдията “В името на народа съдът реши”. Аз днес не видях нищо направено “В името на народа”.

Слави Трифонов: “Ти?”

Александър Вълчев (сценарист): “И аз не видях. Най-важното днес, каквото и да е станало е, че Референдума всъщност предстои. Референдум ще има. Остават три адски важни въпроса. Хората така или иначе ще отидат да гласуват и според мен също ще отидат ядосани от това, което се случи днес.”

Слави Трифонов: “Сиромахов.”

Иво Сиромахов (сценарист): “Днешното решение е продиктувано от страх и както много скоро тези, които са го взели (не се разбира). Този страх е напълно основателен.”

Слави Трифонов: “Г-н Кулеков, с две думи.”

Иван Кулеков (сценарист): “Аз мисля, че няма да има никаква война. Ще има песни и танци около Парламента или на друго място, защото всяка тоталитарна власт сваля себе си.”

(реклама)

Слави Трифонов: “Уважаеми зрители през 2008 г. моят колега Иво Сиромахов написа един текст за една песен. Тя се казва “Време е някой да изхвърли боклука”. Осем години по-късно никой не го изхвърля този боклук. Боклука просто се сменя – един боклук с друг. Уважаеми зрители с Референдума на есен всички ние имаме тази възможност текстът на песента да се превърне в реалност”.

Предаването е закрито с песента “Време е да изхвърлим боклука”

Пак не мога да спя, цяла нощ – телевизия.

Очакват се проливни дъждове във Киргизия.

Във Щатите криза, а Исландия фалира,

а защо така се случва май никой не разбира.

Гледам стари филми, слушам стари парчета,

не е ли вече време за промяна на сюжета?

По-добре да си лягам, че стана време за ставане –

такива са рисковете на живота предаване.

Не се ебавайте с нас, щото който ни закача

после не успява да се върне във мача.

Скапана държава, некадърни политици,

На сериозно са се взели и не понасят бъзици.

Отпуснали са задници в тежки кресла,

*въобще не подозират, че ги чака тесла.
Кой каква кола си купил, кой коя решил да чука...
Време е някой да изхвърли боклука!*

*ПРИПЕВ: Един се забавлява, а друг се отегчава
от тоя тъп карнавал.
А времето минава, животът продължава.
Защото всеки ден е бал.*

*Навсякъде е пълно с хора жадни за слава,
готови са на всичко, а дали си заслужава.
Измислени хора се представят за елит,
всички те са преживели мозъчен фалит.
Говорят надутото и се правят на тежки.
Тъпанари, облечени в маркови дрешки.
Живеят безгрижи и без притеснения,
правят нещата с леки движения.
Общество от парцали и безкрайни скандали,
в които са намесени все същите педали.
Няма край тоя шибан светски живот,
във който звезда става всеки идиот.
И няма да престанат да се правят на важни,
и няма да престанат да играят на влажни.
Но на никой не му дреме, и на никой не му пука.
Време е някой да изхвърли боклука!
(идва тоя дето ще изхвърли боклука)*

*ПРИПЕВ: Един се забавлява, а друг се отегчава
от тоя тъп карнавал.
А времето минава, животът продължава...
Защото всеки ден е бал.
(всеки ден е бал ... е-ал съм му майката ... бългериън шоу)*

*Когато падне нощта, излизат кухите лейки,
в лицата приличат на скръбни жалейки.
Гърдите - силиконови, краката им - шпиц,
живеят във някакъв ...*

Описаното аудио-визуално съдържание, излъчено в програма “Б ТВ“ на 28.07.2016 г. от 22:27 ч. до 23:29 ч., внушава нетърпимост между гражданите. Използваните метафорични образи, форми на сарказъм и ирония целят създаване на напрежение между различни обществени прослойки. Многократното споменаване на броя на хората, подписали се за инициране на Референдум, разделението на “ние” и “те”, обвиненията в политическа зависимост, тезата за обявяване на война, както и изрази, като (но не само) – “от една страна са те, от другата сме ние, подкрепени от 700 000 души и какво следва.” и “следва война, която те ще загубят ...”, “... но днес г-н Плевнелиев, Президента на Републиката и 12-те конституционни съдии скъсаха всякаква връзка със своя народ. Най-малкото с едни 700 000 души, които са се подписали и де факто показаха, че играят/работят сами за себе си“, „... Днес просто ни обявиха война. Тоест обявиха война на българския народ политическата класа, които са... Ако някой някога се е съмнявал, че това са едни гнусни, дребни душици...” водят до противопоставяне на групи граждани с различни възгледи и отношение към референдума и допуснатите от конституционния съд въпроси.

Като е допуснало създаване и предоставяне за разпространение на предаване, внушаващо нетърпимост между гражданите, „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е нарушило един от принципите, от които се ръководят доставчиците на медийни услуги при осъществяване на своята дейност,

с което е нарушен чл. 17, ал. 2, предложение първо, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за радиото и телевизията.

Към административнонаказателната преписка са приложени следните документи и материали: 1. 1 бр. DVD със запис на програма “Б ТВ”, излъчена на 28.07.2016 г. от 22:27 ч. до 23:29 ч.; 2. Покана до „БТВ Медиа Груп“ ЕАД за съставяне на акт за установяване на административно нарушение изх. № НД-02-19-00-182/ 17.10.2016 г. и обратна разписка за получаването ѝ; 3. Писмо до кмета на район Триадика, СО, изх. № НД-02-19-00-182/ 26.10.2016 г.; 4. Писмо от кмета на район Триадика с вх. № НД-02-19-00-182/ 17.11.2016 г.; 5. Пълномощни – 2 бр.

Постъпило е възражение с вх. № НД-02-19-00-182/ 15.11.2016 г. от упълномощен представител на доставчика, в което се отрича извършването на нарушението. Изложени са следните доводи срещу акта: излъченото съдържание по съществото си отразява публично изразено мнение на сценаристите и водещия на предаването по отношение на поведението на държавен орган и политически фигури, което право е гарантирано от чл. 39 от КРБ и чл. 10 от ЕКЗПЧ. Правото свободно да се изразява и разпространява мнение е едно от основните права на човека и неговото ограничение е допустимо единствено в изчерпателно изброените в КРБ случаи.

На следващо място е посочено, че АНО е констатирал нетърпимост, която не е съставомерен признак в чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, тъй като изброяването на признаците в разпоредбата е изчерпателно и не подлежи на разширително тълкуване. Изцяло голословно и неподкрепено с доказателства е обособяването на 2 групи граждани, в отношенията между които се внушава нетърпимост, както и че излъченото съдържание разделя гражданите на такива, подкрепящи инициирания от участващите в предаването лица, референдум, и такива, които не го подкрепят или не се интересуват. По никакъв начин не е изразено отрицателно мнение към определени групи граждани, които подкрепят или не посочения референдум, нито пък е направено разделение на гражданите като такива, подкрепящи или не референдума. На последно място се твърди, че констатациите в АУАН представляват акт на посегателство върху правото на свободно изразяване на мнение, недопустим за демократична държава, изповядваща ценностите на ЕС.

Намирам възраженията за неоснователни. Без да се отрича правото на свободно изразяване на мнение, то също не може да се използва в нарушение на разпоредбите на Закона за радиото и телевизията. Съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗРТ, доставчиците на медийни услуги носят отговорност за съдържанието, което предоставят за разпространение. Следва да се има предвид, че предаването „Шоуто на Слави“ се излъчва на запис, т.е. доставчикът разполага с възможност предварително да извърши преценка относно съответствието на съдържанието му с изискванията на закона.

Описаното в акта аудио-визуално съдържание представлява не само разпространено лично мнение на граждани (сценаристи и водещ) към политически фигури, то внушава нетърпимост между гражданите, тъй като разделя същите на групата от „700 000 български граждани“, които са подкрепили инициирания референдум срещу останалите, които нямат интерес или не са подкрепили референдума, или които подкрепят решението на Конституционния съд. Не може да се приеме доводът, че излъчените внушения са критика на дейността на държавен орган, доколкото използваните изразни средства – метафорични образи, форми на сарказъм и ирония, целят създаване на напрежение между посочените групи граждани.

На следващо място намирам, че деянието се характеризира с висока степен на обществена опасност, тъй като ефирът на националната медия се използва от водещия и сценаристите на предаването за насаждане на омраза, крайно негативно отношение и внушения, че е налице „война“ между гражданите с различни възгледи по отношение на инициирания референдум.

В тази връзка следва да се има предвид, че доставчикът на медийни услуги притежава както и лицензия за наземно цифрово радиоразпръскване на телевизионна програма „Б ТВ“ с национален обхват, така и удостоверение за регистрация за разпространение на програмата по кабел и сателит, т.е. наличието на всички възможни разрешителни актове за разпространение на програмата на територията на Република България гарантира достигането ѝ до максимален брой зрители, което пък от своя страна изисква завишена отговорност на доставчика по отношение на нейното съдържание. От множеството провеждани социологически проучвания е видно, че програма „Б ТВ“ е на едно от първите места по рейтинг в сравнение с останалите национални телевизионни програми. В този смисъл, допускането на подобна реч на омразата от ефира на националната медия не следва да бъде толерирано, още повече, че тези внушения се излъчват в предаване, което е от дълги години в ефир и има своята многобройна аудитория.

С оглед горното считам, че следва да бъде наложена имуществена санкция в размер, по-висок от минимално предвидения в закона за този вид нарушения.

Предвид изложеното и след извършената проверка на Акт за установяване на административно нарушение № НД-01-64/ 25.10.2016 г. с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, и преценка на събраните доказателства и направените възражения, на основание чл. 126, ал. 1 във връзка с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията

ПО С Т А Н О В Я В А М:

НАЛАГАМ на “БТВ МЕДИА ГРУП” ЕАД, ЕИК 130081393, със седалище и адрес на управление: гр. София, СО - район Триадница, пл. България № 1, Административната сграда на НДК, представлявано само заедно от двама членове на управителния съвет: Едмунд ... Апелт, Давид Щепан и Флориан Скала, **имуществена санкция в размер на 10000 (десет хиляди) лева за нарушение на чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за радиото и телевизията.**

Настоящото постановление подлежи на обжалване чрез Съвета за електронни медии пред Софийски районен съд в 7-дневен срок от деня на връчването му на нарушителя.

Сумите се внасят по сметка на Съвета за електронни медии:
IBAN: BG49 BNBG 9661 3000 1788 01, BIC: BNBGBGSD
БАНКА: Б Н Б

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЕМ
МАРИЯ СТОЯНОВА**

Определям срок за доброволно изпълнение – 7 дни от влизане в сила на наказателното постановление.

В случай на неизпълнение преписката ще бъде изпратена на публичен изпълнител или на ЧСИ за предприемане на действия за принудително събиране по реда на ДОПК.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЕМ
МАРИЯ СТОЯНОВА**